

یادداشت

بیاید با هم میران باشیم

زهر اخباز آشتیانی

■ اول اسفند ۱۳۸۹ در ساعت ۱۸بعد از ظهر یک جوان ۲۵ساله خودش را روی ریل مترو میرداماد پرتاب کرد و به زندگی‌اش خاتمه داد. طبق گزارش پلیس در جیبهای این جوان هیچ کارت شناسایی وجود نداشته است. در این جا این سوالات پیش می آید:

■ ■ ■

—چرا یک جوان در بهترین و جذاب‌ترین سال‌های زندگی باید چنین تصمیمی بگیرد؟
—چرا این فرم از خودکشی را انتخاب کرده؟
—چرا هیچ کارت شناسایی همراه نداشته؟
—چرا باید این خودکشی در شلوغ‌ترین ساعت مترو اتفاق بیفتد؟

امروز که من این مطلب را می‌نویسم، چند هفته از این فاجعه گذشته اما در هیچ سایت خبری چیزی غیر از آنچه در روز اول در روزنامه‌هایمشهری نوشته شده بود نیافتم. ولی این مهم نیست که او چه نامی داشته، مهم این است که یک انسان، به بدترین شکل از دنیا رفته، یک همنوع، یک هموطن، ما باید از خودمان بپرسیم آیا ما هم مقصریم؟ شاید!

اما تجزیه و تحلیل این خودکشی

راستی چرا باید یک جوان در بهترین سال‌های زندگی دست به چنین کاری بزند؟ مسلم است که در همین بهترین سال‌ها که بسیاری از افراد مسن‌تر آرزوی بازگشت به آن سال‌ها را دارند، بسیاری از جوانان مشکلات زیادی دارند و متأسفانه اکثر آنها فکر می‌کنند مشکلات ماندگار است. در صورتی که اگر آنها کمی به نصایح بزرگ‌ترها گوش کنند یا حداقل یک دوست و خویشاوندی داشته باشند که متوجه شرایط بد روحی آنها بشود و فقط با گوش کردن به مشکلات فرد گرفتار تا حد قابل توجهی به او می‌تواند کمک کند و به او کمی آرامش دهد. کافی است که شخص گرفتار بداند کسانی هستند که دوستش دارند و نگران او هستند و بشنود که هیچ مشکلی در دنیا وجود ندارد که حل نشود، حتی مشکلاتی هم که به نظر غیرقابل حل می‌آیند هم به مرور زمان حل می‌شوند.

چرا باید این فرم از خودکشی را انتخاب کند؟ این نوع خودکشی شبیه یک فریاد بلند است، او دلش می‌خواسته که عده زیادی شاهد مرگش باشند و شاید مایل بوده همه از خودشان بپرسند «چرا؟» و به دنبال پی بردن به علت آن باشند. از همه مهم‌تر این بوده که انگار او نیاز به این توجه داشته و می‌خواسته که حداقل به‌هنگام مرگش دیگران به او توجه کنند. شاید اگر قبل‌کشی او را می‌دید و به او توجه می‌کرد و به درد دلش گوش می‌کرد، او هرگز دست به خودکشی نمی‌زد.

چرا هیچ کارت شناسایی همراه نداشته؟ این عمل هم خودنشانه این است که او می‌خواسته همه از خود بپرسند واقعا او کیست؟ چه کاره بوده؟ چرا دست به خودکشی زده؟ همه اینها نشانه فراد بلند اوست این جوان می‌خواسته بگوید: مرا نگاه کنید! ما هم آدم‌م! من اینجا!م چرا هیچ کس مرا نمی‌بیند؟

چرا باید این خودکشی در شلوغ‌ترین ساعت روز مترو اتفاق بیفتد؟ حتی انتخاب ساعت خودکشی هم نشانه جلب توجه بیشتر بوده، ای مردم مرا ببینید! ای مردم که بی توجه از کنار من عبور می‌کنید به من تنه می‌زنید و تصور می‌کنید که من یک سنگم مرا ببینید من هم یک انسانم.

متوجه شده‌اید که بیشتر مواقع ما همدیگر را نگاه نمی‌کنیم، در پیاده‌رو از کنار هم رد می‌شویم حتی جاهایی که خیلی تنگ است به هم نگاه نمی‌کنیم، حتی اگر طرف مقابل به ما راه عبور هم بدهد از او تشکر نمی‌کنیم. وقتی می‌خواهیم از روی خط عابر پیاده عبور کنیم قلم‌بان هم تیش می‌افتد و خدا، خدا می‌کنیم که ازندگان ما را نادیده بگیرند. سر کار منتظر می‌شویم که دیگری اول سلام کند. اغلب مدیران برای کسانی که زیردست‌شان کار می‌کنند احترامی قائل نمی‌شوند. در ادارات مراجعه‌کننده را آنقدر معطل می‌کنیم تا او مجبور به التماس شود.

مریض می‌شوید، پیش دکتر می‌روید و امیدوارید که اقلا اینجا که پول می‌دهید، آقا یا خانم دکتر دو کلمه درست با شما حرف بزنند ولی متأسفانه آنجا هم کسی حرف‌های شما را نمی‌شنود و شما را درست نمی‌بیند.

دوستان عزیز چند روزی بیشتر به سال نو نمانده در این روزها همه جابوی بهار می‌آید، مردم جنب و جوش دیگری دارند ولی کسانی هم هستند که گرفتارند.

درست است که ما نمی‌توانیم گرفتاری همه را برطرف کنیم ولی می‌توانیم با همدیگر کمی مهربان باشیم به هم نگاه کنیم، یکدیگر را ببینیم، یک لیخند خرجی ندارد، اگر کسی به شما راه عبور داد یک تشکر کوچک سر شما را به درد نمی‌آورد. در این روزهای شلوغ به هنگام رانندگی، پس از آن روی گاز بردارید، باور کنید که انسانیت ضرری ندارد.

در شهر

در سفرهای خانوادگی امسال

لطفا همراه و همدل باشید

ریحانه محمودی

عکس: مهرداد پیاپی/شرق

سفرهای نوروزی خانوادگی می‌گوید: «از عواملی که باعث ایجاد صمیمیت در میان اعضای خانواده می‌شود، تفریحات و سرگرمی‌های دسته‌جمعی است که یکی از شاخه‌های آن سفرهای خانوادگی به حساب می‌آید. این سفرها فرصتی چند روزه و کوتاه است که باید آن را غنیمت شمرد و از قبل درباره هدف و چگونگی آن با اعضای خانواده به گفت‌وگو نشست، باید از تمام اعضا نظرخواهی شود اما وجود یک مرجع تصمیم‌گیرنده نهایی برای انسجام بیشتر در خانواده امری ضروریست. فرزندان نوجوان و جوان خانواده که در سنین حساس تری قرار دارند باید حق اظهار نظر و رای داشته باشند والدین از اعمال محدودیت‌های کورکورانه درباره آنها اجتناب کنند. البته باید به نقش و دیگران در استراحت و حاشیه‌امن به سر برند. همه اعضا باید خود را در انجام کارها سهیم و مسؤول بدانند و نقشی برایشان تعریف شود و فرد باید این تقسیم وظایف را با آغوش باز بپذیرد چون اگر با تحکم و اجبار این کار را انجام بدهد، می‌تواند موجبات تشنج در خانواده را فراهم کند. پس بهتر است با مراعات حال یکدیگر و پذیرفتن وظیفه و انجام آن، با حالتی مفرح و شادی‌آور با مساله روبه‌رو شویم. فراموش نکنیم که طنز و شوخی می‌تواند سختی کار را از بین ببرد و فضای موجود را برای همه اعضا دلنشین‌تر کند.»

سفرهای خانوادگی توفیق اجباری‌ای است که عید نوروز یکی از فرصت‌های آن را به ما می‌دهد، تا در کنار خانواده خود باشیم، تفریح کنیم و زمان بگذرانیم. از خود گذشتگی داشته باشیم و با خرج کردن کمی شجاعت برای امتحان کردن چیزهای جدید به قول بعضی‌ها پایه باشیم و در نهایت قدر دل لحظاتی باشیم که با چشم برهم زدنِ تمام می‌شوند و چند سال بعد ما را از آنها تنها خاطره‌ای می‌ماند و بس.

سفرهای نوروزی خانوادگی می‌گوید: «از عواملی که باعث ایجاد صمیمیت در میان اعضای خانواده می‌شود، تفریحات و سرگرمی‌های دسته‌جمعی است که یکی از شاخه‌های آن سفرهای خانوادگی به حساب می‌آید. این سفرها فرصتی چند روزه و کوتاه است که باید آن را غنیمت شمرد و از قبل درباره هدف و چگونگی آن با اعضای خانواده به گفت‌وگو نشست، باید از تمام اعضا نظرخواهی شود اما وجود یک مرجع تصمیم‌گیرنده نهایی برای انسجام بیشتر در خانواده امری ضروریست. فرزندان نوجوان و جوان خانواده که در سنین حساس تری قرار دارند باید حق اظهار نظر و رای داشته باشند والدین از اعمال محدودیت‌های کورکورانه درباره آنها اجتناب کنند. البته باید به نقش و دیگران در استراحت و حاشیه‌امن به سر برند. همه اعضا باید خود را در انجام کارها سهیم و مسؤول بدانند و نقشی برایشان تعریف شود و فرد باید این تقسیم وظایف را با آغوش باز بپذیرد چون اگر با تحکم و اجبار این کار را انجام بدهد، می‌تواند موجبات تشنج در خانواده را فراهم کند. پس بهتر است با مراعات حال یکدیگر و پذیرفتن وظیفه و انجام آن، با حالتی مفرح و شادی‌آور با مساله روبه‌رو شویم. فراموش نکنیم که طنز و شوخی می‌تواند سختی کار را از بین ببرد و فضای موجود را برای همه اعضا دلنشین‌تر کرد.»

نکته دیگر اینکه اختلاف بین مادر و پدر هستند باعث می‌شود تا بچه‌ها از شکاف ایجاد شده میان والدین به نفع خود سوءاستفاده کنند، پس آنچه حائز اهمیت است، هماهنگی و همراهی میان زوج در جهت ایجاد انسجام در خانواده است. دکتر دارینی درباره تقویت حس همکاری میان اعضای خانواده در سفر هم نکاتی را گوش‌زد می‌کند و ادامه می‌دهد: «بحث همکاری را در دو شاخه اختلاف سلیقه و تقسیم وظایف می‌توان بررسی کرد. مساله اختلاف سلايق و خواسته‌ها را می‌توان به

تکنیک، البته فراموش نکنیم که حساسیت بی‌مورد هم بر سر نوع غذا آن هم در شرایط سفر کار چندان درستی نیست. شنیده‌اید که می‌گویند ایرانی‌ها برای کار گروهی ساخته نشده‌اند؟ سفرهای خانوادگی فرصت مناسبی است تا با تقویت حس همکاری، تعامل و درک متقابل میان والدین و چه به عنوان فرزندان، تلاشمان را برای اینکه نه فقط به خودمان بلکه به دیگران هم خوش بگذرد، انجام دهیم. نکات ریز و درشتی برای رسیدن به این هدف وجود دارد که مهم‌ترین آنها احترام به خواست یکدیگر است. دوستی می‌گفت پدرش در سفرها ساعت شش صبح زنگ بیدارباش می‌زدند و تا همه را از خواب بیدار نکند و صبحانه اجباری که شامل پنیر و سرشیر محلی است را میل نکنند آرام نمی‌گیرد. هر کدام از اعضا ساعت خواب به خصوص خود را دارند بعضی سحر خیزند و بعضی خواب دم صبح را با دنیا عوض نمی‌کنند، بعضی عادت دارند که شب‌ها را زود بخواهند و بعضی بیداری شبانه و شب یکدیگر را به خواب ترجیح می‌دهند و آنچه که در این میان اهمیت دارد، این است که هر یک با هر عادت‌ی که داریم با احترام به ساعت خواب دیگران موجب آزار اطرافیانمان نشویم. گاهی پیش می‌آید که دو یا چند خانواده با ماشین‌های خود به سفر دسته جمعی می‌آیند و تلاش راننده‌ها برای جا نماندن از ماشین‌های یکدیگر می‌تواند موقعیت‌های خطرناکی را در طول مسیر ایجاد کند، پس بهتر است از ابتدای مسیر مکانی را برای قرار گذاشتن بیابند، مثلاً رستوران یا باغی که همه می‌شناسند را برای توقف و استراحت انتخاب کنند. توجه داشته باشیم که جاده و مسیر سفر هم بخشی از سفر به حساب می‌آید و می‌توان با رانندگی صحیح که باعث می‌شود تا سایرین هم در آرامش بیشتری باشند، از طبیعت و دیدنی‌های راه لذت برد و بخشی از خاطرات خوش سفر را از همین جا رقم زد. اگر چند خانواده با هم سفر می‌کنند بهتر است یک نفر به عنوان کسی که مسؤول پرداخت هزینه‌هاست انتخاب شود و سرپرست‌های هر خانواده مبلغی را به عنوان تاه خواد به او بدهند تا به اصطلاح مادر خرج، امور مالی به دست بگیرد تا اختلافی بر سر این مساله پیش نیاید. از نکات دیگری که سفر را برایمان دلچسب‌تر می‌کند، این است که خواست همه را برای نوع غذا در نظر داشته باشیم. هر یک از اعضای خانواده طبع خاص خود را برای انتخاب غذا دارد، پس بهتر است تاجایی که امکان دارد حق انتخاب غذای مورد نظر هر فرد را از او دریغ

معیارهای تشخیص «شهر مناسب» کدام هستند؟

آیا سن پترزبورگ بهترین شهر روسیه است

منبع: **روسیاتایمز / ترجمه: امیر صدری**

نیمه کاره‌وار به اتمام خواهد رسید». البته بخشی از حرف‌های گوینن مورد انتقاد بسیاری از شهوندگان و بینندگان این برنامه هم قرار گرفت. جمله دیگری از او «...شهر ما در یک زمانی پنجره اروپا نامیده می‌شد اما حالا می‌شود اسمش را گذاشت زباله‌دان اروپا...» که به مذاق بسیاری از اهالی شهر خوش نیامد و باعث اعتراض‌های شدید آنها شد. مسئولان شبکه منطقه‌ای با اخراج این مجری، این اقدام را ناشی از

خواست مخاطبان خود اعلام کردند. گوینن در وبلاگ شخصی خود نوشته است که بلافاصله پس از پایان برنامه‌اش متوجه اخراج‌اش شده و آن زمان اصلا فرصتی برای اعتراض مخاطبان وجود نداشته است چرا که وی «چهار دقیقه پس از برزبان آوردن آن حرف‌ها در برنامه زنده خود اخراج شده است!» بسیاری از مردم شهر،، شاید نه در حد گوینن، از این انتخاب ناراضی هستند. در برخی برنامه‌های رادیویی و تلویزیونی، در تماس‌های تلفنی با روزنامه‌ها، و به خصوص در وبلاگ‌های ساکنین شهر می‌توان به خوبی این مساله را حس کرد. این افراد معتقدند که مرگ افراد بر اثر اصابت نِخ‌های

شهر ما

روند گسترش فضای سبز تهران در ۳۲ سال اخیر

■ معضلات زیست‌محیطی نظیر تغییرات اقلیمی، هر روز بیش از پیش بروز و به دنبال آن توجه به درختان و مناطق شهری نیز افزایش پیدا می‌کند. زندگی در کلانشهر تهران که با آلودگی‌های محیط زیستی مختلفی در حال دست و پنجه نرم کردن است کار راحتی نیست. آنچه که می‌تواند شهروندان را به ادامه زندگی بهتر در تهران یاری رساند توجه به محیط زیست، کاشت درخت، ساخت بوستان و گسترش فضای سبز در سطح شهر تهران است. فضای سبز نه تنها طراوت را به شهر برمی‌گرداند؛ بلکه با کاشت درخت می‌شود جلوی تعرض به منابع طبیعی را هم سد کرد و بر اساس سخنان مقام معظم رهبری از پدیده منحوس زمین‌خواری جلوگیری کرد.

توسعه فضای سبز درون شهری

تاسیس سازمان پارک‌ها و فضای سبز در تهران به سال ۱۳۶۹ بر می‌گردد؛ اگرچه طرح ایجاد تشکیلاتی به نام «اداره باغات» در سال ۱۳۳۹ اجرایی شد. در سال ۱۳۴۲ پس از چندی که از تاسیس این اداره می‌گذشت به دنبال آشکار شدن بیش از پیش نقش و اهمیت فضای سبز نام آن به «سازمان پارک‌ها» تغییر یافت اما فعالیت این سازمان به شکل کنونی عملا به بعد از انقلاب بر می‌گردد.

پارک شهر یکی از قدیمی‌ترین پارک‌های تهران است که به سال ۱۳۳۹ در تهران ساخته شد. قبل از انقلاب پارک دانشجو، ملت، ۱۷ شهرپور، شریعتی، پارک ساعی و پارک ولیعصر تنها پارک‌های بزرگ تهران بودند. در مجموع قبل از انقلاب ۷۲ پارک در تهران وجود داشت، این در حالی است که هم اکنون شهر تهران دارای یک‌هزار و ۶۷۳ بوستان است که به لحاظ مساحت با هم متفاوتند. هم‌اکنون شهرداری تهران سعی دارد در همه محلات، بوستان‌های بزرگی احداث کند، به خصوص در مناطق جنوبی شهر تهران که امکانات زیادی برای تفریح و سرگرمی در اختیار شهروندان وجود ندارد. با‌دگان قلمه‌مرغی به مساحت ۳۰۰ هکتار قرار است به یکی از بزرگ‌ترین تفرجگاه‌های تهران تبدیل شود و ۶۰ هکتار از این بوستان ۲۲۰ هکتاری تا خرداد ۹۰ به گفته شهردار تهران برای استفاده شهروندان تهرانی آماده می‌شود. همچنین بوستان‌های مخصوص زنان در مناطق جنوب و شمال تهران، بوستان جامع ری، آزادگان، بوستان پلیس، بوستان ۱۵ خرداد در یافت‌آباد، ۱۲ فروردین، گلبرگ و طلیعه بوستان‌هایی هستند که تاکنون ساخته و به بهره‌برداری رسیده‌اند. علاوه بر این بوستان‌های مادر چیتگر، باغ گیاه‌شناسی، بوستان بزرگ و تک از برنامه‌هایی است که در دست اجراست و همچنین قرار است بوستانی ۱۲۰ هکتاری در جنوب شهر تهران ساخته شود.

توسعه فضای سبز بیرون شهری

جنگل کاری‌ها نیز که با اهداف ایجاد منظر و زیبایی، پاکیزگی و تلطیف هوا، تعدیل اثرات آلودگی‌ها، جلوگیری از سوسه‌ای‌بویه شهر و ساخت و سازهای غیرمجاز، تفرج و استراحت (جنگل درمانی) به‌طور عام و اهداف آبخیزداری، حفظ محیط زیست طبیعی (حیات وحش، پوشش گیاهی) و مقابله با طوفان‌ها و بادهای غبار آلود جنوب غرب و اهداف تولیدی به‌طور خاص اجرا می‌شوند، نقش بسیار مهمی در بهبود اوضاع زیستی در شهر تهران دارند. ایجاد حدود ۲۹ هزار هکتار جنگل کاری در قالب طرح کمربند سبزر با هدف تحقق این فواید اجرا شده است. با وجود اینها به منظور کاهش مشکلات زیست‌محیطی و جلوگیری از رشد بی‌رویه شهر و بهبود اوضاع زیستی در شهر تهران طرح جامع کمربند سبزر پیرامون شهر تهران برنامه‌ریزی و بخشی از فازهای آن اجرا شده است. هم اکنون در اطراف تهران پروژه‌های جنگل کاری توسط سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهر تهران در دست اجراست. بر این اساس طرح جنگل کاری تله به مساحت ۵۰۰ هکتار و ۲۵۰ هزار نهال، طرح جنگل کاری اراضی پیرداوود به مساحت ۱۰۰ هکتار و با تعداد ۵۰ هزار نهال در دامنه جنوبی البرز در ابتدای جاده امامزاده داوود و اراضی مجاور و مشرف به آزادراه تهران-شمال پروژه دیگری در این خصوص است. پروژه جنگل کاری سیدالشهدا جاجرد پروژه دیگری است که فاز اول آن ۵۰۰ هکتار با حدود ۳۰۰ هزار اصله نهال است. پروژه جنگل کاری تپه ماهورهای شرق تهران که اراضی تحت پوشش این پروژه از شمال به جاده دماوند از شرق به جاده پارچین، از جنوب به جنگل سرخه حصار و از غرب به قرار گاه هوا – فضا، محدود می‌شود از دیگر پروژه‌های سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهر تهران است. مساحت این پروژه در فاز اول ۵۰۰ هکتار و برنامه‌ریزی شده بیش از ۳۱۵ هزار اصله نهال در آن کاشته شود.

پروژه جنگل کاری دو تپه واقع در جاده قدیم قم خیابان آسایشگاه سالمندان کهریزک و در محدوده شهرداری منطقه ۲۰ است که مساحتی بالغ بر ۴۰۰ هکتار را در بر خواهد گرفت و در آن ۲۰۰ هزار اصله نهال کاشته می‌شود.

خبرگزاری شهر